

ชื่อวิทยานิพนธ์	ความคิดต่อชีวิตที่เป็น “ความคิดที่เป็นบทบาท”
ชื่อผู้เขียน	อโนมา ทองสุข
อาจารย์ที่ปรึกษา	ศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ ลิขสิทธิ์วัฒนกุล
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	อาจารย์ประธาน จุฬาโรจน์มนตรี
สาขาวิชา	นิติศาสตร์
ปีการศึกษา	2556

บทคัดย่อ

การวินิจฉัยความคิดต่อชีวิตที่เป็นบทบาทตามประมวลกฎหมายอาญาของไทย เป็นการบัญญัติความคิดโดยถือเอาผลของการกระทำเป็นหลัก คือ ความตายของมนุษย์เป็นเกณฑ์ในการบัญญัติ เหตุนี้ทางตำรากฎหมายได้บัญญัติความคิดที่เกี่ยวกับ “ความคิดฐานฆ่าคนตายโดยเจตนา” ต่างกับ “ความคิดฐานฆ่าคนตายโดยไม่เจตนา” ไว้ กล่าวคือ ผู้กระทำต้องมีเจตนาที่จะทำให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย และเป็นเจตนาที่รุนแรงกว่าเจตนาทำร้าย คือ ในกรณีที่ทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ซึ่งการกระทำความคิดนี้ผู้กระทำจะต้องรับโทษหนักขึ้น และความคิดฐานทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ตามมาตรา 290 เป็นไม่ใช่บทเบาของมาตรา 288 และความคิดฐานใช้กำลังทำร้ายผู้อื่นตามมาตรา 391 ความคิดฐานทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ตามมาตรา 295 และความคิดฐานทำร้ายร่างกายจนเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำร้ายรับอันตรายสาหัส ตามมาตรา 297 ซึ่งเป็นการพิจารณาการลงโทษหรือต้องระวางโทษหนักขึ้นเนื่องจากผล

จึงควรศึกษาค้นคว้า ความหมายของความคิดต่อชีวิต และขอบเขตของกฎหมายอาญาในประเทศไทยที่เป็นบทบาทนี้ว่ามีองค์ประกอบความคิดแตกต่างกันอย่างไร โดยทำการศึกษาเปรียบเทียบกับหลักระบบกฎหมายของประเทศอังกฤษ และระบบกฎหมายประเทศเยอรมนี ว่ามีลำดับองค์ประกอบของความรับผิดชอบต่อชีวิตตามกฎหมายอาญาอย่างไร เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับหลักการวินิจฉัยความคิดต่อชีวิตตามกฎหมายอาญาของไทย

จากการศึกษาค้นพบว่า ตามกฎหมายอาญาของประเทศอังกฤษ การลงโทษผู้กระทำความผิดนี้มีการแบ่งแยกความผิดรับผิดชอบต่อชีวิตที่เป็นความผิดอาญาของการกระทำความผิดของ Homicide จะต้องพิจารณาว่าการกระทำความผิดของผู้กระทำนั้นมีเจตนาการกระทำความผิดในความคิดทำให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายแล้วควรได้รับโทษหนักเบาได้ดังนี้ 1. การกระทำความผิดของ Murder ถือว่าเป็นรูปแบบที่ร้ายแรงที่สุดของความคิดฐานฆ่าคนโดยเจตนา ผู้กระทำความผิดจะต้อง

ลงโทษสูงสุด คือ ลงโทษจำคุกตลอดชีวิตเท่านั้น เว้นแต่ความผิดฐานฆ่าคนด้วยเหตุกรรจ์จะต้องถูกลงโทษประหารชีวิต 2. การกระทำความผิดของ Manslaughter เป็นความผิดอาญาที่เกิดจากการกระทำโดยมีเจตนาฆ่า แต่ความผิดฐานนี้ได้แบ่งความผิดของ Manslaughter ไว้สองชนิดด้วยกัน คือ 2.1 ความผิดฐานฆ่าคนตายโดยเจตนา (Voluntary Manslaughter) 2.2 ความผิดฐานฆ่าคนตายโดยไม่เจตนา (Involuntary Manslaughter)

ส่วนกฎหมายอาญาเยอรมนี การฆ่าโดยเจตนาของมนุษย์อื่น แต่หากเป็นกรณีอย่างรุนแรงต้องพิจารณาจากหลักกฎหมายอาญาเยอรมนีที่ได้บัญญัติความผิดทำให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายโดยเจตนาตามมาตรา 211 (STGB) ซึ่งถือว่าเป็นการกระทำความผิดร้ายแรงที่สุด คือ ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต ส่วนความผิดฐานทำให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายโดยเจตนาตามมาตรา 212 (STGB) ถือเป็นการกระทำความผิดรุนแรงน้อยกว่าการกระทำความผิดของ มาตรา 211 (STGB) จึงมีบัญญัติไว้ในมาตรา 212 “(1) ผู้ใดกระทำความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยประการอื่นนอกจากกรณีตามมาตรา 211 ต้องระวางโทษจำคุกไม่น้อยกว่า 5 ปี” แต่การกระทำความผิดของมาตรา 212 (STGB) ยังมีการบัญญัติไว้ใน “(2) ในการฆ่าที่เป็นการทารุณโหดร้ายต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต” แต่การฆ่าตามมาตรา 212 (STGB) หากผู้กระทำได้กระทำไปโดยถูกขู่ขู่ก็จะได้รับการลดอัตราโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 213 โดยให้ศาลเป็นผู้ใช้ดุลพินิจพิจารณาว่ามีเหตุบันดาลโทสะหรือเหตุบรรเทาโทษด้วยอิกรณีหนึ่ง ดังนั้น กฎหมายอาญาเยอรมนีจึงถือว่าการกระทำความผิดตามมาตรา 211 (STGB) เป็นบทลงโทษของมาตรา 212 (STGB)

ดังนั้น ผู้เขียนเห็นว่าการบัญญัติความผิดต่อชีวิตในความผิดฐานทำให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายนี้ ตามกฎหมายอาญาของไทยมีการแบ่งแยกการกระทำความผิดต่อชีวิตไว้ชัดเจน โดยมีการพิจารณาจากองค์ประกอบภายใน คือ เจตนา เป็นการแบ่งแยกลักษณะของการกระทำภายในจิตใจของผู้กระทำความผิดว่ามีการกระทำตามเจตนาของตนเอง หรือมีเจตนากระทำเพียงทำร้าย แต่เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ก็จะต้องเป็นความผิดฐานฆ่าคนตายโดยไม่เจตนา แต่การลงโทษนั้นจะต้องพิจารณาอีกว่าการกระทำนั้นควรได้รับโทษหนักขึ้นเนื่องจากผล ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ และเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอังกฤษและประเทศเยอรมนีแล้วการกระทำความผิดของทั้งสองประเทศมีการกำหนดลักษณะการกระทำความผิดที่แตกต่างกันไป แต่การลงโทษผู้กระทำความผิดก็จะคล้ายคลึงกัน เช่น การฆ่าคนโดยเจตนา จะต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือหารฆ่าคนตายโดยไม่เจตนา ก็ต้องระวางโทษน้อยกว่าโทษจำคุกของแต่ละฐานความผิดนั้นๆ ของแต่ละกรณีไป จึงจำเป็นต้องศึกษารายละเอียดของระบบกฎหมายของทั้งสองประเทศ เพื่อเทียบเคียงปรับใช้กับระบบกฎหมายของไทยได้อย่างถูกต้อง

Thesis Title	Offences against life that are of “Light Punishment”
Author	Miss Anoma Thongsuk
Thesis Advisor	Associate Professor Dr. Surasak Likkasitwattanakul
Thesis Co-Advisor	Arjarn Prathan Jularojmontri
Department	Law
Academic Year:	2013

ABSTRACT

Diagnosis of offences against life that are of light punishment according to the Thai Criminal Code, legislates offences by essentially taking into account the effect of actions that is human death as a criterion in the establishment. In this regards, law textbooks legislate that offences related to “intentional killing” differ from offences related to “unintentional killing.” That is, the offender must have the intention to kill and such intention is more severe than the intention to do harm to another person. In case of the offender doing harmful acts to another in such a way that causes the person’s death, the offender must receive heavier punishment. And, offences to do harm to another person that cause the person’s death according to Section 290 are not of light punishment according to Section 288, offences to use forces to harm another person according to Section 391, offences to do harm to another person that cause physical or mental danger according to Section 295, offences to do bodily harm that cause injury and serious danger according to Section 297, which consider heavier punishment or penalty due to consequences.

Thus, it is interesting to pursue the research on the meaning of offences against life and the coverage of the Criminal Code in Thailand that has this light punishment feature whether there are differences in the offence elements. The research proceeds by doing comparative study with the legal system principles adopted in England and Germany with respect to the hierarchy of the elements of the offences against life according to the Criminal Code, and compares with the diagnostic principle adopted in Thailand.

The findings show that according to the English Criminal Code, the punishments given to the offences against life are divided by the degree of intention of the offender in committing homicide as follows: 1. Murder offence, which is the most severe form of the offences that cause another person’s death with intention. The offender will be given maximum punishment that is life sentence, except that such a murder offence is committed with serious

cause so that the offender is given capital punishment. 2. Manslaughter offence, which is the crime committed without killing intention. However, manslaughter offence is divided into two categories: 2.1 voluntary manslaughter, and 2.2 involuntary manslaughter.

For the German Criminal Code, in a serious case, consideration must rely on the principles of German Criminal Code that legislates that for offences against life that intentionally cause death according to Section 211 (STGB), which are regarded as the most severe offence, the offender will receive a life sentence. As for offences against life that intentionally cause death according to Section 212 (STGB), they are regarded as less severe comparing to the offences according to Section 211 (STGB). So it is legislated in Section 212 that “(1) An offender who commits an intentional killing for causes other than that of Section 211 shall receive imprisonment no less than 5 years”. However, the offences according to Section 212 (STGB) also are legislated in “(2) For the killing that is cruel and brutal, the offender shall receive a life sentence”. But for the killing according to Section 212 (STGB) if the offender has been provoked to commit the crime, then his/her punishment shall be reduced according to Section 213 by the court discretion whether the crime is a result of the wrath or mitigating circumstances. Therefore, the German Criminal Code regards offences according to Section 211 (STGB) as a serious statute of Section 212 (STGB).

In consequence, the author views that the legislation of offences against life that cause another person's death, according to the Thai Criminal Code there are clear classifications of offences against life. The internal element is considered, namely the intention of the offences. This is to classify the actions inside the mind of the offender whether his/her intention leads to the action, or only intends to do harm but unintentionally causes death. In this case, the offence is regarded as unintentional killing. Nonetheless, for the punishment, further consideration is needed whether such offence should receive heavier punishment due to consequences as stipulated by the law. When comparing with the British and German cases, offences in both countries are determined differently but the punishments are similar. For example, intentional killing shall receive a life sentence punishment, or unintentional killing shall a lesser degree of punishment depending on each offence base for each case. Thus, it is necessary to do a detailed study on the legal systems of both countries so as to compare and adapt to the Thai legal system appropriately and accurately.